

наклѣветила коварно прѣдъ правителството, та сѣ за-
гынѣли въ затворъ и заточеніе! Съ каквы клѣветы и
гоненія не изработи да сѣ заточять у Азіѣ тримата
Българскы пастыри Иларіонъ, Авксентій и Пансіѣ, кои-
то най-послѣ царското правителство позна, че те-
глятъ неправедно тамъ, и сѣ рѣши да ги възвърне
пакъ въ пазухыты на народа! Колко пакти ги не из-
въргва и анатематисва заедно съ цѣлыя народъ; нѣ
той сѣ не бои отъ Гърцкы Афорисмы и анатемы! Кол-
ко опорита не сѣ е показвала, до гдѣто да накара да-
же една часть отъ народа да сѣ излѣзе изъ търпѣ-
ніето, и да заведе Соколскый Неофита въ Римъ при
Папа Пія IX, да имъ го рѣкоположи за Епископъ и да
станѣтъ Уніати съ отдѣлнѣ църковѣ, когато сѣ завър-
нѣ въ Цариградъ, отъ гдѣто послѣ Русити го откра-
дватъ и отвеждатъ въ Россіѣ; на мѣстото му оста-
ва Рафаель (1860), който днесъ живѣе въ Едрене,
гдѣто му сѣ и повечето овце; а пакъ въ Цариградъ има
намѣстникъ единъ Попъ. Освѣнъ това напѣлнихъ и А-
мериканскыте миссіонери въ Българіѣ, та сѣ устано-
вихъ между Българыты въ Цариградъ, Търново, Плов-
дивъ, Софіѣ, Едрене, Жълѣзникъ и пр. и отворихъ у-
чилища и църковы да имъ проповѣдуватъ и разнасятъ
книгыты си, давно сполучять и тѣ да ги вкарать въ
кошарѣтъ си и попротестанчатъ; нѣ когато до сега
неможяхъ, отъ сега ли, когато Българинѣтъ сѣ добыва
вече правдиныты, никакъ не ще можѣтъ, та добрѣ бы
было да сѣ отидѣтъ, и да намѣрятъ дивациты на Азіѣ,
Африкѣ и Америкѣ, гдѣто още незнаять нищо за Хри-
стіанство и Евангеліе, които Българиты сѣ имѣтъ още
отъ врѣмято на Св. Кирилла и брата му Методія.